

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen)

den 28 november 2019*

”Personalmål – Kontraktsanställda – Lön – Beslut om att inte bevilja utlandstillägg – Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Arbete som utförts för en annan stat – Diplomatstatus – Femårig referensperiod”

I mål T-592/18,

Katarzyna Wywiał-Przęda, Wezembeek-Oppem (Belgien), företrädd av S. Orlandi och T. Martin, advokater,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av T. Bohr och D. Milanowska, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 23 november 2017 om att neka sökanden utlandstillägg,

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen),

sammansatt av ordföranden D. Gratsias samt domarna A. Marcoulli och R. Frendo (referent),

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 9 juli 2019,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden är polsk medborgare. Hon kom till Belgien den 22 september 2010, sedan hennes make utnämnts till diplomatisk rådgivare vid Republiken Polens ständiga delegation till Nordatlantiska fördragsorganisationen (NATO).

* Rättegångsspråk: franska.

- 2 Från och med den 2 juli 2010 innehade sökanden ett diplomatpass, utfärdat av det polska utrikesministeriet.
- 3 Från den 7 januari 2011 till den 31 december 2011 arbetade sökanden som sekreterare vid Republiken Polens ständiga representation vid Europeiska unionen.
- 4 Under perioden 9 november 2012 till 11 januari 2013 anordnade hon konversationsgrupper i Bryssel (Belgien) för en ideell förening, varvid en räkning över kostnader för mötena upprättades.
- 5 Sökanden återlämnade sitt diplomatpass och skrevs in i utlänningsregistret för Woluwe-Saint-Pierre (Belgien) från och med den 7 juni 2013.
- 6 Sökanden hade två på varandra följande anställningar, från den 16 juni 2014 till den 31 december 2015, och därefter från den 4 januari 2016 till den 31 augusti 2017, hos två belgiska bolag som tillhandahöll tjänster till Europeiska kommissionen.
- 7 Den 9 september 2016 återvände sökandens make till Polen sedan hans diplomatiska uppdrag avslutats. Sökanden stannade kvar i Belgien med deras son.
- 8 Den 1 september 2017 rekryterades sökanden av kommissionen som kontraktsanställd.
- 9 Genom beslut av den 23 november 2017 beslutade myndigheten med befogenhet att sluta anställningsavtal vid kommissionen (nedan kallad anställningsmyndigheten) att inte bevilja sökanden utlandstillägg (nedan kallat det angripna beslutet).
- 10 Sökanden anförde klagomål mot det angripna beslutet den 21 februari 2018. Detta klagomål avslogs genom anställningsmyndighetens beslut av den 18 juni 2018, vilket delgavs sökanden samma dag. Anställningsmyndigheten fastställde inledningsvis den ”femårsperiod som löpt ut sex månader innan [hon] tillträdde tjänsten” (nedan kallad referensperioden), som avses i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), vilken är tillämplig på kontraktsanställda i enlighet med artiklarna 21 och 92 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. Anställningsmyndigheten fastställde denna referensperiod till perioden från den 1 mars 2012 till den 28 februari 2017. Anställningsmyndigheten avslog därefter sökandens klagomål av det skälet att hon varit bosatt i Belgien sedan den 22 september 2010, att hon hade utövat yrkesverksamhet där och att hon hade fortsatt att bo där sedan hennes make lämnat landet i september 2016

Förfarandet och parternas yrkanden

- 11 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 28 september 2018 väckte sökanden förevarande talan.
- 12 Kommissionen inkom med sitt svaromål den 14 december 2018.
- 13 Den 14 februari 2019 ingav sökanden sin replik.
- 14 Den 1 april 2019 ingav kommissionen sin duplik.
- 15 På förslag av referenten beslutade tribunalen (femte avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och att, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, ställa skriftliga frågor till parterna, vilka parterna anmodades att besvara under förhandlingen.

- 16 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens skriftliga och muntliga frågor vid förhandlingen den 9 juli 2019.
- 17 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 18 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 19 Sökanden har åberopat en enda grund, avseende ett åsidosättande av artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Denna grund kan delas upp i två delar, varav den första avser en oriktig bedömning av hennes diplomatstatus och den andra avser en felaktig tillämpning av begreppet hemvist.

Den första delgrunden, avseende en oriktig bedömning av sökandens diplomatstatus

- 20 Sökanden har gjort gällande att hon i egenskap av maka till en diplomatisk tjänsteman hade diplomatstatus från den 22 september 2010, då hon anlände till Belgien, till den 16 juni 2013, då hon återlämnade sitt diplomatpass. Med anledning av denna diplomatstatus och med stöd av artikel 4.1 a andra strecksatsen andra meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, har sökanden hävdat att denna tidsrymd inte borde ha beaktats. För det fall att denna tidsrymd inte beaktas började referensperioden löpa den 1 maj 2009, vid en tidpunkt då hon var bosatt och arbetade i Polen och då hon inte hade någon anknytning till Belgien. En anställd förlorar rätten till utlandstillägg endast om vederbörande har haft sin hemvist eller utövat sin huvudsakliga yrkesverksamhet i det land där anställningsorten är belägen under hela referensperioden. Eftersom sökanden anser att så inte är fallet borde hon ha beviljats utlandstillägg.
- 21 I artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”Ett utlandstillägg motsvarande 16 % av den totala grundlönen och av hushållstillägget och tillägget för underhållsberättigat barn skall beviljas följande:

a) Tjänstemän

- som inte är och aldrig har varit medborgare i den stat inom vars territorium anställningsorten ligger, och
- som inte under den femårsperiod som löpt ut sex månader innan de tillträdde tjänsten varaktigt var bosatta eller utövade sin huvudsakliga yrkesverksamhet inom den statens europeiska territorium. Vid tillämpningen av denna bestämmelse skall de förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat eller internationell organisation inte beaktas.

b) Tjänstemän som är eller har varit medborgare i den stat inom vars territorium anställningsorten ligger, men som under 10 år innan de tillträdde tjänsten varaktigt var bosatta utanför den statens europeiska territorium av andra skäl än för att tjänstgöra i statlig tjänst eller i en internationell organisation.”

- 22 Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna består således av två delar. I den första delen anges de kumulativa villkor som tjänstemannen, i princip, måste uppfylla för att kunna beviljas utlandstillägg, nämligen att inte ha varit medborgare i den stat inom vars territorium anställningsorten är belägen, och – under den femårsperiod som löpt ut sex månader innan vederbörande tillträtt tjänsten – inte ha varit varaktigt bosatt eller utövat sin huvudsakliga yrkesverksamhet inom den statens europeiska territorium. Som undantag till denna huvudregel anges i den andra delen att de förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat eller internationell organisation inte ska beaktas. De perioder då sådant arbete har utförts ska således inte beaktas.
- 23 Det förhåller sig dessutom så, att utlandstillägget ska nekas den berörde tjänstemannen eller anställda enligt artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna endast för det fall att denne, under hela referensperioden, har haft sin hemvist eller utövat sin huvudsakliga yrkesverksamhet i det land där anställningsorten är belägen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juni 2015, *Pondichie/kommissionen*, F-50/14, EU:F:2015:62, punkt 35). För det fall att perioden mellan den 22 september 2010 och den 16 juni 2013, då sökanden var bosatt i Belgien med diplomatstatus i egenskap av maka till en diplomatisk tjänsteman, inte beaktas, skulle det i förevarande fall resultera i att referensperioden började löpa först den 6 juni 2009, och inte den 1 maj 2009 som sökanden har gjort gällande, det vill säga vid en tidpunkt då hon var bosatt och arbetade i Polen och inte hade någon anknytning till Belgien.
- 24 Det ska följaktligen prövas huruvida uttrycket ”förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat” i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska tolkas så, att det omfattar den period då sökanden hade diplomatstatus i egenskap av maka till en diplomatisk tjänsteman.
- 25 Den omständigheten att en period som kännetecknas av förhållanden som följer av arbete som utförts för en internationell organisation eller annan stat än den stat där anställningsorten är belägen inte ska beaktas, förklaras av att sådant arbete presumeras leda till att personen i fråga upprätthåller ett särskilt band till denna andra stat eller denna internationella organisation, vilket således hindrar uppkomsten av ett varaktigt band till den stat där anställningsorten är belägen och därmed en tillräcklig integration av den berörda personen i samhället i sistnämnda stat (dom av den 13 juli 2018, *Quadri di Cardano/kommissionen*, T-273/17, EU:T:2018:480, punkt 49).
- 26 Sökanden har vidare gjort gällande att hon, i egenskap av maka till en diplomatisk tjänsteman, åtnjöt vissa privilegier och immunitet i enlighet med Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961 (nedan kallad Wienkonventionen). Enligt sökanden utgjorde denna diplomatstatus som sådan hinder mot att hon skulle kunna skapa ett varaktigt band till den stat där anställningsorten är belägen. Sådant diplomatstatus ska således anses utgöra ”förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat” i den mening som avses i artikel 4.1 a andra strecksatsen andra meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.
- 27 I punkt 14 i domen av den 2 maj 1985, *De Angelis/kommissionen* (246/83, EU:C:1985:165), slog domstolen fast att nämnda bestämmelse endast avser förhållanden som följer av arbete som tjänstemannen själv har utfört, och inte kan utsträckas till att omfatta en annan person.
- 28 Sökanden har emellertid hävdat att denna rättspraxis inte är tillämplig på henne, eftersom den berörda personen i det mål som avgjordes genom domen av den 2 maj 1985, *De Angelis/kommissionen* (246/83, EU:C:1985:165), vilken hade följt sin make, som var tjänsteman vid Europeiska gemenskapen, till Belgien, inte åtnjöt diplomatstatus.

- 29 Det kan dock konstateras att domstolen i domen av den 2 maj 1985, *De Angelis/kommissionen* (246/83, EU:C:1985:165), inte grundade sin argumentation på det förhållandet att sökanden saknade diplomatstatus för att neka henne utlandstillägg.
- 30 Det är riktigt att domstolen, i sin dom av den 21 juni 2007, *kommissionen/Hosman-Chevalier* (C-424/05 P, EU:C:2007:367, punkterna 42 och 43), som sökanden har hänvisat till, framhöll att den berörda personen hade vissa privilegier och viss immunitet samt en särskild ställning, för att medge att hon hade en sådan särskild anknytning till en annan stat som utgjorde hinder för att hon skulle kunna knyta varaktiga band med det land där anställningsorten låg. Det målet avsåg emellertid frågan huruvida sökanden, som arbetade vid samordningskontoret för delstaterna i Republiken Österrike, utförde arbete för, och därmed hade sådan anknytning till, den staten. I den domen lade domstolen en rad omständigheter till grund för sin slutsats att sådan anknytning var för handen. Det första av dessa omständigheter bestod i att personalen vid en ständig representation ska anses arbeta för den berörda medlemsstaten, och eftersom personalen ska anses utgöra en del av representationen konstaterade domstolen att sökanden i det målet befann sig i en situation som motsvarade en utlandsvistelse. Den andra omständigheten avsåg det förhållandet att hon, trots att hon var anställd av samordningskontoret för delstaterna, tillhörde personalen vid Republiken Österrikes ständiga representation och var underställd den österrikiske ambassadören, vilket innebar att hon skulle anses ha arbetat för österrikiska staten. Slutligen bestod den tredje omständigheten i att hon innehade samma ställning som andra tjänstemän vid denna stats representation (dom av den 21 juni 2007, *kommissionen/Hosman-Chevalier*, C-424/05 P, EU:C:2007:367, punkterna 41 och 42). Den särskilda ställning som domstolen hänvisade till i punkt 43 i den domen kan således inte anses ha varit ett resultat av de privilegier och den immunitet som tillkom den berörda personen. Domstolen betonade tvärtom att hon hade arbetat för Republiken Österrike vid dess ständiga representation.
- 31 I den senare domen av den 29 november 2007, *Salvador García/kommissionen* (C-7/06 P, EU:C:2007:724, punkt 51), vilken sökanden också har åberopat, hänvisade domstolen till domen av den 21 juni 2007, *kommissionen/Hosman-Chevalier* (C-424/05 P, EU:C:2007:367), för att komma till slutsatsen att den berörda personens särskilda ställning som medlem av personalen vid en ständig representation hade legat till grund för hennes särskilda anknytning till den aktuella medlemsstaten, och att denna särskilda ställning medförde att personen åtnjöt olika privilegier och immunitet, vilket i sig utgjorde ett hinder för att vederbörande skulle kunna knyta varaktiga band med den stat där anställningsorten var belägen och, framför allt, för att kunna bli tillräckligt integrerad i samhället i den staten. I punkt 50 i domen av den 29 november 2007, *Salvador García/kommissionen* (C-7/06 P, EU:C:2007:724), preciserade domstolen emellertid, fortfarande mot bakgrund av domen av den 21 juni 2007, *kommissionen/Hosman-Chevalier* (C-424/05 P, EU:C:2007:367), att den omständigheten att den berörda personen hade tillhört personalen vid den ständiga representationen var av avgörande betydelse för att vederbörande skulle anses ha arbetat för en annan stat (se även, för ett liknande resonemang, dom av den 24 januari 2008, *Adam/kommissionen*, C-211/06 P, EU:C:2008:34, punkt 45).
- 32 Slutligen har domstolen, som uppföljning på domen av den 29 november 2007, *Salvador García/kommissionen* (C-7/06 P, EU:C:2007:724), i domen av den 24 januari 2008, *Adam/kommissionen* (C-211/06 P, EU:C:2008:34, punkt 49), slagit fast att endast den omständigheten att arbetet utförts vid en permanent representation tillhörande en annan stat än den stat där anställningsorten är belägen ska anses vara relevant vid tolkningen av uttrycket ”arbete som utförts för en annan stat” i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.
- 33 Härav följer, även av den rättspraxis som sökanden åberopat, att det endast är den omständigheten att den berörda personen har utfört arbete genom att ha tillhört personalen vid en internationell organisation eller en annan stats diplomatiska representation som kan utgöra hinder för att vederbörande ska kunna skapa en anknytning till den stat där anställningsorten är belägen.

- 34 Sökanden har emellertid invänt att uttrycket "förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat eller internationell organisation" i artikel 4.1 a andra strecksatsen andra meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna omfattar andra situationer än de som endast följer av att den berörda personen har fullgjort arbetsuppgifter för en sådan stat eller en sådan organisation.
- 35 Det är riktigt att rättspraxis har fastställts på så sätt att denna bestämmelse inte kan begränsas till enbart de personer som tillhör personalen vid en internationell organisation eller en annan stat än en den stat där anställningsorten är belägen, eftersom den avser samtliga "förhållanden som följer av arbete som utförts" för en sådan stat eller en sådan organisation (dom av den 25 oktober 2005, Salazar Brier/kommissionen, T-83/03, EU:T:2005:371, punkt 45, och dom av den 25 oktober 2005, De Bustamante Tello/rådet, T-368/03, EU:T:2005:372, punkt 42). Såsom sökanden har påpekat förklaras denna rättspraxis av att nämnda uttryck har en vidare räckvidd än uttrycket "tjänstgöra", som förekommer i artikel 4.1 b i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna (dom av den 30 mars 1993, Vardakas/kommissionen, T-4/92, EU:T:1993:29, punkt 36).
- 36 Härav följer att artikel 4.1 a andra strecksatsen sista meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna inte enbart omfattar de fall där den berörda personen befinner sig i ett anställningsförhållande i strikt mening (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 maj 2001, Liaskou/rådet, T-60/00, EU:T:2001:129, punkt 50). Det framgår emellertid av samma rättspraxis att uttrycket "förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat eller internationell organisation" endast motsvarar de situationer där arbetet har utförts till följd av ett direkt rättsligt samband mellan den berörda personen och staten eller den internationella organisationen i fråga, exempelvis inom ramen för en praktik eller ett sakkunnigavtal (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2005, Salazar Brier/kommissionen, T-83/03, EU:T:2005:371, punkt 45, och dom av den 25 oktober 2005, De Bustamante Tello/rådet, T-368/03, EU:T:2005:372, punkt 42).
- 37 Artikel 4.1 a andra strecksatsen sista meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna kan således inte utsträckas till att omfatta maken till en diplomatisk tjänsteman, som i denna egenskap har åtnjutit vissa privilegier och viss immunitet i enlighet med Wienkonventionen, men som inte kan visa att ett sådant direkt rättsligt samband är för handen. I detta avseende har kommissionen med rätta understrukt att sökandens rätt till diplomatstatus inte är en oberoende rättighet, utan en härledd rättighet som syftar till att underlätta familjelivet för de diplomatiska tjänstemännen och som tillkommer henne till följd av hennes makes tjänst.
- 38 Sökanden har vidare gjort gällande att vid prövningen av hennes integrationsnivå i Belgien, vilken är av avgörande betydelse för frågan huruvida hon ska beviljas utlandstillägg, är det inte möjligt att bortse från den omständigheten att hon, i enlighet med Wienkonventionen och ett meddelande från den belgiska staten av den 15 maj 2014 om möjligheterna för medlemmar av diplomatiska och konsulära beskickningar, samt deras familjemedlemmar, att utöva yrkesverksamhet eller vinstdrivande kommersiell verksamhet (nedan kallad belgiska statens meddelande), inte kunde utöva någon yrkesverksamhet i Belgien utan att vara tvungen att återlämna sitt diplomatpass och på så sätt avstå från den diplomatstatus som tillkommer en diplomatisk tjänstemans familjemedlemmar.
- 39 I detta avseende ska det erinras om att begreppet utlandsvistelse bland annat är beroende av tjänstemannens personliga förhållanden, det vill säga dennes integrationsnivå i staten där anställningsorten är belägen, exempelvis till följd av att tjänstemannen tidigare har varit yrkesverksam i den staten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 januari 2008, Adam/kommissionen, C-211/06 P, EU:C:2008:34, punkt 38, och dom av den 13 juli 2018, Quadri di Cardano/kommissionen, T-273/17, EU:T:2018:480, punkt 44). Om det visar sig vara omöjligt att utöva sådan yrkesverksamhet, skulle det följaktligen kunna utgöra en omständighet som talar mot att sådan integration är för handen och som *e contrario* styrker att fråga är om en utlandsvistelse.

- 40 Det ska emellertid påpekas att i artikel 42 i Wienkonventionen föreskrivs att "[d]iplomatisk företrädare äger ej för egen vinning utöva yrkes- eller affärsverksamhet i den mottagande staten", men att ingen bestämmelse utvidgar tillämpningsområdet för detta förbud till att omfatta företrädarens familj. Till skillnad från diplomatiska tjänstemän kan således deras familjemedlemmar utöva yrkes- eller affärsverksamhet i den mottagande staten i enlighet med den statens lagstiftning och övriga föreskrifter, vilket således gör det möjligt för dem att, i förekommande fall, erhålla de tillstånd som krävs för utlännningar av samma nationalitet, såsom exempelvis ett arbetstillstånd. I egenskap av unionsmedborgare var sökanden till och med befriad från denna skyldighet. Dessutom ska familjemedlemmarna till en diplomatisk tjänsteman, även om de utövar yrkes- eller affärsverksamhet, i princip behålla de privilegier och den immunitet som tillkommer dem enligt artiklarna 29–36 i Wienkonventionen, vilka är tillämpliga på dem enligt artikel 37.1 i den konventionen. Det följer nämligen av artikel 31.1 c i Wienkonventionen att det endast är en diplomatisk tjänstemans immunitet avseende den mottagande statens domsrätt i tvistemål och administrativa mål som ska hävas när talan rör yrkes- eller affärsverksamhet. Det förutsätts däremot inte att den straffrättsliga immuniteten ska hävas.
- 41 Den belgiska statens meddelande stöder det ovan sagda, oaktat den omständigheten att det hänför sig till tiden efter den period som enligt sökanden inte ska beaktas.
- 42 Av det ovan anförda kan det även konstateras att till skillnad från sökanden kunde hennes make inte i något fall utöva yrkes- eller affärsverksamhet i Belgien. Sökanden och hennes make befann sig således inte i samma rättsliga situation.
- 43 Sökanden har vidare åberopat artikel 57 i Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963. Hon har emellertid beskrivit sin makes arbetsuppgifter som sådana som åligger en diplomatisk tjänsteman, närmare bestämt som uppgifter bestående i "rådgivning till Republiken Polens ständiga delegation vid NATO". Eftersom sökanden inte har anfört några uppgifter till stöd för varför dessa uppgifter skulle omfattas av sistnämnda konvention, konstaterar domstolen att den saknar relevans i förevarande fall.
- 44 Sökanden har även hävdats att det inte finns någon förklaring till varför en tjänsteman som utför arbete för en internationell organisation eller en annan stat än den stat där anställningsorten är belägen i större utsträckning skulle befinna sig i en situation som motsvarar en utlandsvistelse än tjänstemannens maka eller make, som också har bott i den sistnämnda staten utan att utföra sådana arbetsuppgifter men som likväl har diplomatstatus.
- 45 Såsom redan har konstaterats (punkt 39 ovan) beror begreppet utlandsvistelse bland annat på nivån av den berörda personens integration i det land där anställningsorten är belägen. Även om det kan antas att en person som tjänstgör vid sin ursprungsstats ambassad eller beskickning upprätthåller ett särskilt band till den staten, och att det förhållandet utgör hinder mot att personen kan skapa ett varaktigt band till den stat där anställningsorten ligger (se för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2007, kommissionen/Hosman-Chevalier, C-424/05 P, EU:C:2007:367, punkt 38, och dom av den 13 juli 2018, Quadri di Cardano/kommissionen, T-273/17, EU:T:2018:480, punkt 49), gäller inte nödvändigtvis detsamma för den personens maka eller make som inte delar samma arbetsförhållanden, vilka är ägnade att tjäna ursprungsstaten, och som således har större möjligheter att integrera sig i den mottagande statens samhälle.
- 46 Slutligen kan sökanden inte vinna framgång med sitt påstående att för det fall att hennes make hade rekryterats av unionsinstitutionerna vid samma tidpunkt som hon, skulle den period då han hade diplomatstatus inte ha beaktats. I motsats till vad sökanden har hävdats framgår det nämligen av punkterna 27–37, 40 och 45 ovan att sökanden och hennes make inte befann sig i samma rättsliga och faktiska situation.

- 47 Sammanfattningsvis påpekar domstolen att den omständigheten att en person befinner sig i en situation som motsvarar en utlandsvistelse, vilken ger rätt till utlandstillägg, inte är beroende av huruvida personen åtnjuter diplomatstatus enligt internationell rätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 mars 1993, Vardakas/kommissionen, T-4/92, EU:T:1993:29, punkt 40). Detta gäller i än högre grad när personen i fråga, såsom sökanden i förevarande fall, åtnjuter denna ställning utan att tillhöra personalen vid en internationell organisation eller representationen för en annan stat än den stat där anställningsorten är belägen.
- 48 Följaktligen åsidosatte inte anställningsmyndigheten artikel 4.1 a andra strecksatsen sista meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna när den fastställde referensperioden till den 1 mars 2012 till 28 februari 2017, och inte lät den börja löpa den 6 juni 2009.
- 49 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första delgrunden.

Den andra delgrunden, avseende en felaktig tillämpning av begreppet hemvist

- 50 Sökanden har i andra hand gjort gällande att även om den period då hon hade särskild diplomatstatus ska beaktas, hade hon under den perioden inte för avsikt att låta sin vistelse i Belgien bli av sådan stadigvarande natur att den ska anses omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4.1 a andra strecksatsen första meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. I detta sammanhang har hon hänvisat till faktiska omständigheter som hon anser utgör indicier på att hon befinner sig i en situation som motsvarar en utlandsvistelse.
- 51 Sökanden har för det första hävdatt att hennes vistelse i Belgien var oupplösligt förbunden med hennes makes diplomatiska uppdrag och att hennes vistelse i Belgien därför var av osäker och tillfällig natur. Den omständigheten resulterade i att hon inte hade något intresse av att skapa varaktiga band till Belgien.
- 52 Eftersom tillämpningen av artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna är beroende av den berörda personens integrationsnivå – innan vederbörande tillträdde tjänsten – i landet där anställningsorten är belägen (punkt 39 ovan), och eftersom integrationsnivån är oberoende av den diplomatiska ställning som personen åtnjuter enligt internationell rätt (punkt 47 ovan), är den omständigheten att sökandens vistelse i Belgien följde av hennes makes diplomatiska uppdrag som sådan likväl irrelevant.
- 53 Beträffande den omständigheten att hennes vistelse var av osäker och tillfällig natur, erinrar domstolen om att det ankommer på sökanden att visa att de villkor som anges i artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna är uppfyllda (se dom av den 13 juli 2018, Quadri di Cardano/kommissionen, T-273/17, EU:T:2018:480, punkt 51 och där angiven rättspraxis). Den omständigheten att diplomatisk personal ombeds att regelbundet byta anställningsort kan således inte medföra en presumtion för att de inte integrerar sig. Förutom i undantagsfall är diplomatiska tjänstemän placerade i samma land under flera år. I förevarande fall var sökandens make för övrigt placerad i Bryssel i sex år.
- 54 För det andra har sökanden åberopat de särskilda förhållanden som utmärkte hennes vistelse i Belgien, såtillvida att hon bodde med sin familj i en lägenhet som ställts till deras förfogande av Republiken Polens ständiga delegation vid NATO, som betalade hyran och räkningarna för energiförbrukning.
- 55 Härvidlag ska det erinras om att begreppet stadigvarande hemvist i enlighet med fast rättspraxis har tolkats som den plats där den berörde permanent eller varaktigt har etablerat sina huvudsakliga intressen med avsikt att denna situation ska hålla sig stabil. Vidare förutsätter begreppet hemvist, som inte grundar sig endast på hur länge en person vistats i det ena eller andra landet, att personen

förutom att rent fysiskt bo på en bestämd ort också har för avsikt att göra detta med den kontinuitet som följer av ett dagligt liv och normala sociala kontakter (dom av den 13 juli 2018, Quadri di Cardano/kommissionen, T-273/17, EU:T:2018:480, punkt 48).

- 56 I förevarande fall konstaterar domstolen att sökanden har varit bosatt i Belgien sedan den 22 september 2010. Den omständigheten att sökanden åtnjutit materiella fördelar, såsom en tjänstebostad vars hyra och energikonsumtion betalades av Republiken Polens ständiga delegation vid NATO, kan inte styrka att hon har sådan anknytning till ursprungslandet så att det ska anses uteslutet att hon kan ha integrerat sig i Belgien. Med andra ord innebär inte den omständigheten att Republiken Polen stod för dessa kostnader att tjänstebostaden inte på ett varaktigt sätt kunde vara den plats där sökanden stadigvarande hade etablerat sina intressen i Belgien.
- 57 Att Republiken Polen betalade dessa kostnader hindrade inte heller sökanden från att knyta sociala kontakter i Belgien. Den omständigheten att sökanden stannade i Belgien med sin son efter det att hennes make återvänt till Polen, för att sonen skulle kunna fortsätta sin skolgång i Belgien, indikerar således att hon har integrerat sig i sistnämnda stat. Den omständigheten att sökanden, trots att hon fortfarande hade diplomatstatus, samarbetade tillfälligt med en förening för fortbildning i Bryssel, och således ingick i föreningslivet i det framtida stationeringslandet, tyder också på sådan integration.
- 58 I detta avseende har sökanden för det tredje gjort gällande att anordnandet av konversationsgrupper inte utgjorde någon yrkesverksamhet i den mening som avses i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, och således inte kan medföra en presumtion för att hon hade för avsikt att flytta den plats där hon varaktigt hade etablerat sina intressen till Belgien. Denna verksamhet var mycket begränsad och gav endast intäkter som täckte kostnaderna. Kommissionen anser för sin del att det rörde sig om avlönad verksamhet.
- 59 Det kan inte bortses från att den yrkesverksamhet som avses i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna förvisso utgör ett objektiva kriterium för att bedöma situationen för nyligen rekryterade tjänstemän och anställda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2019, Pozza/parlamentet, T-216/18, ej publicerad, EU:T:2019:118, punkt 25), men den är endast ett exempel i detta avseende (dom av den 21 juni 2007, kommissionen/Hosman-Chevalier, C-424/05 P, EU:C:2007:367, punkt 35, och dom av den 13 juli 2018, Quadri di Cardano/kommissionen, T-273/17, EU:T:2018:480, punkt 44). Den omständigheten att en tjänsteman eller anställd deltar i verksamheten hos en aktör inom föreningslivet i landet där den framtida anställningsorten är belägen kan således, under vissa förhållanden, utgöra ett indicium bland flera på att den berörda personen har integrerat sig i det landet.
- 60 Sökanden har för det fjärde påpekat att det var först efter det att hon återlämnade sitt diplomatpass den 16 juni 2013 som hon registrerades i det belgiska befolkningsregistret.
- 61 Den omständigheten att den berörda personen har registrerat sig som bosatt i en kommun kan visserligen visa på personens avsikt och önskan att låta kommunen bli personens permanenta och stadigvarande hemvist, samt plats för vederbörandes huvudsakliga intressen (beslut av den 26 september 2007, Salvador Roldán/kommissionen, F-129/06, EU:F:2007:166, punkt 60), men det förhåller sig likväl så, att en sådan registrering utgör en formell sakomständighet som i förevarande fall inte kan leda till slutsatsen att sökanden inte dessförinnan hade sitt faktiska hemvist i Belgien, särskilt mot bakgrund av omständigheterna i fallet, där det för övrigt inte har bestridits att hon hade sin hemvist i Belgien.
- 62 Sökanden har för det femte hävdats att under den period då hennes make fullgjorde sitt uppdrag som ambassadtjänsteman, hade hon fortfarande en varaktig anknytning till Polen.

- 63 Sökanden har således påpekat att hon fortsatt var ägare till en fastighet i Polen och hade ett polskt telefonnummer. Till och med 2013 var hon också fortsatt yrkesverksam som språklärare och auktoriserad översättare i Polen, och betalade fortfarande skatt där.
- 64 Den omständigheten att sökanden har sin skatterättsliga hemvist i sitt ursprungsland, samt har förmögenhetsrättsliga intressen eller egendom där, kan emellertid inte visa att hon har sin hemvist i det landet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 26 september 2007, Salvador Roldán/kommissionen, F-129/06, EU:F:2007:166, punkt 59). Detta gäller i än högre grad eftersom de inkomster som deklarerats i ursprungslandet härrör från yrkesverksamhet som utövats utomlands. Vid förhandlingen uppgav sökanden att hon från Belgien hade varit verksam som auktoriserad översättare för polska domstolar, såsom egenföretagare, och att hon med anledning därav hade deklarerat en förvärvsinkomst om 2 664,64 polska zloty (PLN) (cirka 650 euro) för 2012. Vid förhandlingen uppgav sökanden även att hon ansökte om att bli struken från det polska handelsregistret 2014, och att det belopp om 54 289,16 zloty (cirka 12 700 euro) som hon deklarerade för det året utgjorde den lön som hon uppburit i Belgien till följd av att hon under det året hade varit anställd av ett belgiskt företag som tillhandahöll kommissionen tjänster.
- 65 Den omständigheten att sökanden hade ett polskt telefonnummer gör det inte heller möjligt att styrka att hon fortsättningsvis hade sina huvudsakliga intressen i Polen, och den slutsatsen gör sig i än högre grad gällande eftersom, såsom sökanden uppgav vid förhandlingen, det rörde sig om ett mobiltelefonnummer, som således kunde användas även Belgien.
- 66 För det sjätte har sökanden påpekat att hon alltid har arbetat i en offentlig internationell miljö, först vid Republiken Polens ständiga representation vid Europeiska unionen, från den 7 januari till den 31 december 2011, och därefter vid kommissionen, från den 16 juni 2014 till den 31 augusti 2017. Sökanden har hävdatt att den omständigheten att hon har arbetat i en internationell miljö och inte har utövat någon verksamhet inom den privata sektorn försvagar presumptionen för att hon skulle ha någon anknytning till det belgiska samhället.
- 67 Det förhåller sig emellertid så, vilket sökanden själv har medgett, att hon har varit yrkesverksam vid kommissionen endast genom två på varandra följande avtal med två belgiska bolag som tillhandahåller tjänster till denna institution. Det framgår emellertid av rättspraxis att tillämpningsområdet för artikel 4.1 a andra strecksatsen sista meningen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna inte omfattar trepartsförhållanden där den nya tjänstemannen eller den nye anställda visserligen har arbetat vid unionsinstitutionerna vid tidigare tillfälle, men för privata företags räkning hos vilka vederbörande har varit anställd (dom av den 28 februari 2019, Pozza/parlamentet, T-216/18, ej publicerad, EU:T:2019:118, punkt 51). Den omständigheten att sökanden har varit yrkesverksam vid kommissionen under sådana förhållanden kan således inte anses utgöra ett indicium på att hon inte har varit integrerad i Belgien under referensperioden.
- 68 Vad gäller det arbete sökanden utfört för Republiken Polens ständiga representation vid unionen, hänför det sig till tiden före referensperioden. Det arbetet kan således inte vara av avgörande betydelse för anställningsmyndighetens bedömning av huruvida sökanden var integrerad i Belgien eller ej under nämnda period.
- 69 Av det ovan anförda följer att sökanden inte kan vinna framgång med den andra delgrunden och således kan talan inte vinna bifall såvitt avser den enda grunden i dess helhet.
- 70 Talan ska följaktligen ogillas.

Rättegångskostnader

- 71 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Katarzyna Wywiał-Prząda ska ersätta rättegångskostnaderna.

Gratsias

Marcoulli

Frendo

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 november 2019.

Underskrifter